

hvor mange år, før vi nu kan have den her festdag.

SF støtter naturligvis de forskellige nye initiativer, som Retsvæsenkommissionen er kommet med, og vi er enige i de ændringer, som er en følge af Landstyreets og Lovudvalgets arbejde.

Det, der har været det helt centrale for os, når vi har været på besøg i Grønland, har været, hvordan man kunne sikre, at kredsdommerne rent faktisk havde et ordentligt fagligt niveau. Det er en rigtig, rigtig god idé, at man nu etablerer et grundlæggende uddannelsessystem, men det, vi så skal huske, er, at det uddannelsessystem i virkeligheden har været tænkt ind hos kredsdommerne gennem mange år, men vi har alt for tit hørt, at der ikke var penge til det. Da vi var i Tasiilaq i Østgrønland, fik vi at vide af kredsdommeren der, at hun rent faktisk havde søgt om at få uddannelse, men at der ingen penge var. Hun var deltidsansat, hun havde ikke nogen sekretær, og hun havde søgt om at få overført sekretærpengene, således at hun kunne arbejde noget længere tid, men det var der ikke penge til.

Derfor skal vi huske, at de hensigtserklæringer, der i virkeligheden ligger i det her lovforslag, også skal udmøntes, således at vi ikke, når vi næste gang kommer til Grønland, hører, at hensigten om, at de skal have uddannelse, alligevel ikke rigtig blev ført ud i livet.

Det andet problem, som vi også har oplevet, både da vi var i Tasiilaq og i Nuuk, er oversættelserne. Derfor er det naturligvis godt, at man lægger op til, at det er det grønlandske sprog, der på sigt skal være udgangspunktet i disse sager. Men det er et kæmpe projekt, man nu skal i gang med, og det kræver jo også uddannelse af de mennesker, som skal kunne oversætte, og det kræver en udvikling af det grønlandske sprog, således at man rent faktisk hele tiden kan forny den juridiske sprogbrug.

Vi lægger også meget vægt på hensigtserklæringen om, at forsvarerne skal have uddannelse. I den bedste af alle verdener er der ingen tvivl om, at det ville være godt, hvis vi fik jurister. Men vi må også erkende med de særlige forhold, der er i Grønland, at dette ikke kan lade sig gøre, end vi naturligvis støtter Advokatrådets ønske herom.

Vi kan også se, at Advokatrådet har problemer vedrørende indførelsen af retsafgifter. Der skal vi naturligvis følge det her meget nøje, således at indførelsen af retsafgifter ikke kommer til at give en retsikkerhed, fordi det jo ikke er

sædvane i det grønlandske samfund, at man anvender retsafgifter, og derfor skal vi naturligvis være opmærksomme på, at det ikke kommer til at betyde, at folk ikke har den retssikkerhed, som man ellers måtte forvente.

Vedrørende selve kriminalloven er det jo rigtig, rigtig godt, at spørgsmålet om en trappetige nu tages op, der betyder, at man får flere forskellige typer af muligheder for at sanktionere. Dermed er det også en perfekt udvikling, hvis vi kan se frem til mere konfliktmægling.

Når alt det her er sagt, ved vi jo godt, at den interesse, der er i Danmark for hele det her lovkompleks, er den viden, vi har om de mennesker, der sidder i Herstedvester. Det er mennesker, der ikke har haft mulighed for at afsone i Grønland, fordi forholdene ikke har været til det. Det er mennesker, som dagligt ikke får mulighed for at bruge deres sprog eller får mulighed for at spise den mad, de er vant til. De udsættes for en dobbeltstraf. Vi ved også, at de har et stort ønske om at komme på besøg i hjemlandet. Det har de ikke mulighed for. Det er ikke nogle ordentlige betingelser, vi har givet disse mennesker, og alt for ofte får jeg henvendelser fra dem. Man må kunne forvente, at de med den resocialisering, der er sket under forvaringen, vil være i stand til at vende hjem. Ikke desto mindre har det ikke været tilfældet.

Derfor tror jeg, at vi skal lægge pres på skiftende finansministre, så vi kan være helt sikre på, at vi rent faktisk får bygget den lukkede forvaringsanstalt i Nuuk. Ud over oversættelser og ud over at få det hele skrevet igennem har det altså også været den udgift, der er for det danske samfund i forbindelse med at få bygget den lukkede anstalt i Nuuk, der har været et af hovedproblemerne.

Kl. 10:27

Vi kan ikke andet end at presse på løbende. Det er vi nødt til. Vi hørte jo også, da vi havde besøg af Lovudvalget, at de også selv lagde megen vægt på, at de fik disse mennesker fra Herstedvester hjem til afsoning.

Da vi var i Østgrønland, var det også helt tydeligt, at der var et behov for at få bygget anstaltspladser. Det er meget svært at skulle afsone i Nuuk, når man i øvrigt bor i Østgrønland, i Tasiilaq, og derfor hilser vi også velkommen, at man nu også får mulighed for at afsone der.

Samlet set vil jeg ikke gentage de mange roser, som i øvrigt er kommet fra de andre ordførere. Dette er et velgennetænkt, godt lovforslag. Der er naturligvis altid nogle ting, hvor man